

Štoreški ŽELEZAR

Leto XIX.

1979

DECEMBER 1979

ST. 23

GLASILO DELAVCEV DELOVNE ORGANIZACIJE ŽELEZARNE ŠTORE

Delovni uspeh

PRICETEK OBRATOVANJA NOVE ELEKTROOBLOČNE PEČI
V ŽELEZARNI ŠTORE
(28. 11. 1979)

Na sam predvečer praznika, dneva republike, so delavci jeklarne in skupaj z njimi vsi zaposleni v železarni Štore slavili pomembno delovno zmago. Dograjena in spuščena v pogon je bila nova elektroobložna peč za proizvodnjo jekla. Kljub delovnemu dnevu so se delavci zbrali v hali jeklarne, da bi kar najbolj slovesno proslavili delovno zmago in praznik republike. V programu so sodelovali recitatorji AG Železar in pihalni orkester Štoreški železarji.

Uvodni pozdrav in govor je imel tov. Kaluža, predsednik sveta konference OO železarne Štore. Nato pa je predsednik KPO Železarne Štore Dušan Burnik, dipl. inž. dejal:

Tovarišice in tovariši!

Z današnjo internó proslavo delavcev Železarne Štore pred praznikom dneva republike zaključujemo pomembno etapo preobrazbe jeklarstva v Štorah v smeri razvoja sodobne tehnologije in ustvarjanja pogojev za kvaliteten proizvodni asortiman. Nova obložna peč pomeni ob sedanji prvi obložni peči, ki lahko proizvede do 70.000 ton surovega jekla, povečanje zmogljivosti jeklarne za novih 120.000 ton. S tem pa zagotovitev proizvodnje surovega jekla za daljšo bodočnost v nadaljnji predelavi v valjane, vlečene in brušene profile.

Predsednik KPO Dušan Burnik, dipl. ing.

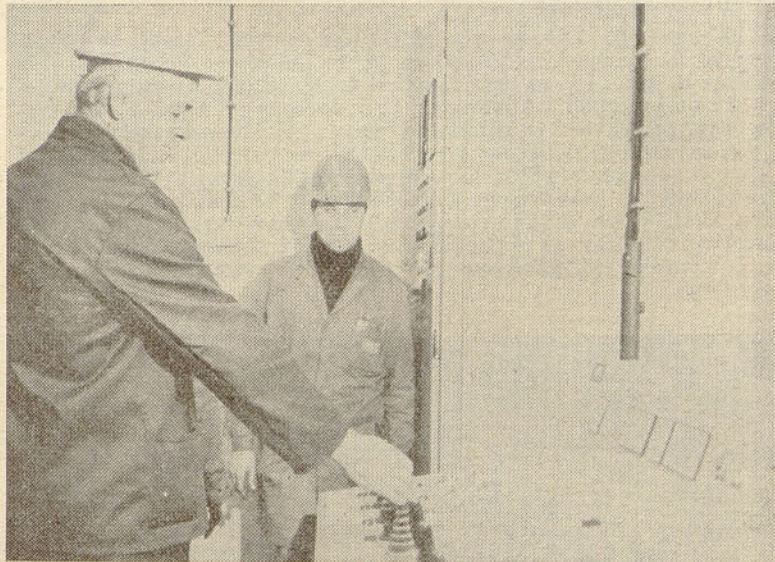
Veliko zaslug pri tem imajo tudi montažne skupine TOZD vzdrževanje

Povečanje zmogljivosti proizvodnje surovega jekla v Štorah je toliko večjega pomena, ker vemo, da proizvodnja jekla v Jugoslaviji in tudi v Sloveniji zelo počasi napreduje ter predstavlja enega glavnih zaviralnih momentov izkoriščanja valjarniških kapacitet, pa tudi večje probleme pri oskrbi celotnega kompleksa kovinske predelovalne industrije.

Slovenske železarne so načrtovale, da bodo dosegle v prihodnjem letu, torej ob zaključku tekočega srednjeročnega obdobja, 1 milijon ton jekla. Vendar rezultati kažejo, da smo dosegli v letu 1976 — 777.567 ton, v letu 1977 — 779.402 toni, v letu 1978 — 787.845 ton, v letošnjem letu pa bomo komaj dosegli lanskoletno proizvodnjo. To pomeni, da znaša stopnja rasti v tem srednjeročnem obdobju samo okoli 0,5% letno. Samoupravno dogovorjeno količino in obvezo v družbenem dogovoru Slovenije 1 milijon ton jekla za leto 1980 so morale Slovenske železarne najprej znižati na 900.000 ton, bomo pa morali zmanjšati še na 855.000

ton za drugo leto, pri čemer pomeni večji skok povečanja proizvodnje surovega jekla prav ta peč, pred katero danes stojimo.

Pri izgradnji naše druge obložne peči je bilo nemalo težav. Od izdelanega investicijskega programa v februarju 1975 je bila potrebna dolga, naporna pot potrjevanja novega projekta, reševanja finančnega pokritja, pridobivanja vrste soglasij in usklajevanj v razvoju programa SR Slovenije za srednjeročno obdobje 1976—1980. Vključitev obložne peči v dokumente razvojnega plana Slovenije je zahtevala predvsem izpopolnitev pogojev za elektroenergetsko soglasje in zagotovitev dobav električne energije. S samoupravnim sporazumom, ki je bil podpisan z Interno skupnostjo elektrogospodarstva Slovenije in bil prvi te vrste pri nas, smo se morali obvezati za plačilo energetskega prispevka v obdobju šestih let v višini 92 milijonov dinarjev.

Peter Grdina je vključil novo peč v obratovanje

Po sicer dolgotrajnih in napornih pripravah je spomladi leta 1977 stekla izdelava opreme ter v nadaljevanju izgradnja in montaža. Pričakovali smo, da bomo že letos poleti lahko pričeli s proizvodnjo jekla v novi peči, pa so predvsem kasnitve investicijskih del na trafo postaji na Lipi zavlekle izgradnjo in pričetek proizvodnje do današnjega dne. Zavlačevanje izgradnje vseh glavnih izvajalcev del pomeni za nas neugodne posledice, ki se odražajo v dveh smereh. Na eni strani se je povečala višina potrebnih investicijskih sredstev od 177,7 milijonov dinarjev po investicijskem programu na 211,6 milijonov dinarjev, kar pomeni podražitev za 33,9 milijonov ali za 19%. Na drugi strani kasnitev nove proizvodnje povzročajo velike težave pri oskrbi gredic za obe valjarni. Z velikimi naporji smo uspeli v letošnjem letu kolikor toliko reševati oskrbo z gredicami, čeprav ne vedno po željenem asortimanu. Pri planiranih nabavah gredic 36.000 ton bomo letos nabavili več kot 50.000 ton. Posledice kasnitve se bodo delno poznale še v prvih mesecih prihodnjega leta. Ob zgrajeni obložni peči, trafo postaji v jeklarni, trafo postaji na Lipi, ostalih napajalnih energetskih instalacij in čistilni napravi ostaja še vedno nedobavljena določena notranja oprema (predvsem ponovce in žerjavi), kar v prvih mesecih še ne bo omogočalo izkoriščanja polne zmogljivosti proizvodnje.

Še nekaj podatkov o obložni peči:

Izvajalci investicijskih del ter dobavitelji opreme:

- konstrukcija peči BBC iz Švice ter Metalna iz Maribora,
- trafo postaja na Lipi — Energoinvest Črnuče, Elektrotehna Ljubljana, Hidromontaža Maribor, Elkov Laško, IMP Ljubljana,
- gradbena dela je izvajal Ingrad Celje,
- projektno dokumentacijo Plan Zagreb in IBE Ljubljana,
- pri izdelavi čistilne naprave so sodelovali — Konstrukcijski biro Železarne Štore, Gostol Nova Gorica in ameriška firma American Air Filter.

(Nadaljevanje na 2. strani)

DELOVNI USPEH

(Nadaljevanje s 1. strani)

Pri že omenjeni investicijski vrednosti skupaj 211,6 milij. din predstavljajo:

— gradbena dela	17	0/0
— domača oprema	41,5	0/0
— uvozna oprema	25	0/0
— ostala dela	2,5	0/0
— obratna sredstva	14	0/0

Nova obločna peč vstopa v zaključevanje sedanjega srednjeročnega obdobja in pomeni osnovo za nadaljnje investicijske izpeljave v novem srednjeročnem obdobju 1981—1985 predvsem z dopolnitvijo naprave za kontinuirano ulivanje gredic večjih presekov (do 200 milimetrov kvadrat), ki bodo omogočali nadaljno valjarsko predelavo v kvalitetni vložek za kovaško industrijo. Nova obločna peč omogoča nadalje uvajanje sodobnih tehnologij izvenpečne metalurgije z najkvalitetnejšim jeklom, s tem pa tudi nadaljnje možnosti povečanja celotne kapacitete jeklarne. V obdobju 1981—1985 bo sledil večji investicijski poseg z dopolnitvijo opreme v valjarni II. Ob izvršeni modernizaciji valjarne I v glavnem v naslednjem letu ter z izgradnjo novega obrata jeklovleka v letih 1980 do 1982 bo zaključena velika in izredno pomembna etapa jeklarško-valjarskega razvoja in s tem močna okrepitev najpomembnejše tehnološke poti v Železarni Štore.

Na začetku obratovanja nove obločne peči moramo povedati še to, da bo prav v današnjem trenutku vedno bolj težavnega gospodarskega položaja, še posebej pa to velja za prihodnje leto, ta peč izrednega pomena kot prispevek k večji produktivnosti dela. Pred nami je obdobje hitrejših rasti cen surovin — od vložka do ferolegur in drugih materialov, še posebej pa vseh vrst energije, zato bo povečana storilnost proizvodnje jekla in v pretežni meri mogoča lastna oskrba vložka obeh valjarn lažje obvladovala tudi neugodne gospodarske situacije v naslednjih letih. Prav zaradi tega želimo, da bi nova peč obratovala brez večjih zastojev in drugih težav.

Ob današnji slavnosti tu v jeklarni pa moramo omeniti še en pomemben investicijski zaključek, to je dograditev žarilnice v aneksu valjarne II. Investicijska dela so v taki zaključni fazi, da bodo leta nekaj dni po praznikih zaključena in bo v decembru šla peč v obratovanje. Tudi žarilna peč je pomembna pridobitev v tehnološkem in ekonomskem razvoju valjarskega programa, saj bo omogočala termično obdelavo valjanih in svetlovlčenih ter brušenih profilov do kapacitete okoli 10.000 ton letno. Skupna potrebna investicijska sredstva so znašala blizu 55 milij. din. Žarilno peč je dobavila avstrijska firma Ebner, od domačih izvajalcev pa so sodelovali: Klemos Lenart, Monter Dravograd, montažne ekipe Železarne Štore, gradbena dela pa je opravil Ingrad Celje.

Se pogled v notranjost peči ob otvoritvi

Ob zaključku želim izreči posebno zahvalo in priznanje vsem delavcem TOZD jeklarne — valjarne ter ostalim sodelavcem iz drugih TOZD, zlasti vzdrževanja in energetike in drugih, ki so kakorkoli sodelovali pri ustvarjanju tega novega pečnega agregata. Prav tako hočem prezreti veliko opravljenega dela sodelavcev delovne skupnosti za investicije in razvoj, ki so opravljali zahtevna delovna opravila v težavnejših investicijskih graditvah v zadnjih letih.

Vsem delavcem jeklarne želimo prav gotovo vsi skupaj uspešno delo in dobrih rezultatov tudi z novo pečjo. Prepričani smo, da se bo to tudi uresničilo, saj so dosedanji rezultati jeklarne dokazovali obvladovanje zahtevnih sodobnih jeklarskih tehnologij proizvodnje jekla v elektroobločni peči in ulivanje kvalitetnega jekla na konti napravi.

Moj odnos do starejšega človeka

Bil je toplec poletni dan, ko sem se s sošolci vračala iz šole. Ob robu poti se je počasi premikal starejši moški, noseč dva dežnika.

Bilo nas je ravno toliko, da nismo mogli iti vstric. Toda vseeno smo šli skupaj. Naenkrat se je mož pred nami spotaknil in padel. Cela gruča je planila v buren smeh, ne da bi se zavedala velike nevarnosti. Nobeden pa se ni spomnil, da bi pomagal možu vstati. Mož se je končno pobral s tal ter počasi, klecajoč z levo nogo, šel naprej. Šli smo za njim in se na njegov račun ves čas zabavali in hihitali. Tedaj so naš bučni smeh prekinile dežne kaplje, ki so naznanjale bližajočo se poletno nevihto. Vsak je želel biti čimprej doma in se tako izogniti dežju. Hitro smo šli mimo moža, kot bi bil zrak. Tedaj se zasliši glas izza naših hrbtov. Prihajal je od zadaj in govoril ni nihče drug kot možakar, ki je prej padel.

Rekel je: »Kljub temu, da ste me prej pustili na cedilu, mislim, da je prav, da vam posodim dežnik, saj imam kar dva, ker sem enega zadnjič posodil prijatelju in mi ga

je danes vrnil. Mislim tudi, da se ne bi odrekli skodelici toplega čaja, ki vam ga bo skuhala moja žena, saj vam bo dobro del!«

Vsi smo se začudeno spogledali in v naših očeh je bilo videti obžalovanje. Končno se je le eden izmed sošolcev opogumil ter dejal: »Z veseljem sprejememo vaše mično vabilo, toda pod pogojem, da nam oprostite, ker vam nismo prej pomagali.«

Možak, ki se je že ves čas nasmihal, je sedaj rekel: »Že dobro, že dobro. Sedaj pa le pohitimo, da ne bo moja žena huda!«

Vsi smo bili osramočeni, vendar smo molče krenili na možev dom, kjer smo se okrepčali.

Ko smo se vračali kasneje domov, smo se sklenili, da bomo naslednje redno hodili na obiske k temu dobremu možakarju ter njegovi ženi, saj smo spoznali, da se starejši ljudje pogosto počutijo osamljene in potrte, ob prisotnosti mladih pa pozabijo na svoje tegobe in se razživijo.

Elvira Mastnak
Literarno-novinarski krožek
Osnovna šola Štore

Pogled na del udeležencev proslave

Tovarišice in tovariši!

Ob današnjem praznovanju dneva republike in pomembnega delovnega uspeha štorskih jeklarjev velja poudariti tudi delovne jubileje, ki jih praznujemo letos. To je — 25 let dela elektroplavža in 10 let dela jeklovleka. Zato moramo izreči posebno priznanje vsem delavcem, ki so v celotnem obdobju jubilejev delali v obeh obratih. Mislim da je prav, da se dogovorimo za stalno prakso za vse TOZD za jubilejna praznovanja 10-, 25-, 50- ali 100-letnega obratovanja. Pomembnejši delovni jubilej bo predstavljala 125-letnica valjarske dejavnosti v Štoreh. Iz razpoložljivih pisemenih dokumentov je možno jasno videti, da je po začetni investicijski dejavnosti izgradnje železarne v Štoreh (predvsem obrata pudlarne in valjarne) v letih 1850 do 1853 ter v naslednjih letih dopolnilnih dograditvah prišlo 16. avgusta 1856 do slovesne otvoritve. Poročilo o poslovanju za leto 1857 že daje prve podrobnejše podatke, tudi v številu in kvalifikaciji delavcev, o opremljenosti obratov in drugih zanimivostih. Iz povedanega sledi, da bomo čez leto in pol lahko proslavljali ob zaključku sedanje etape modernizacije valjarne I dolgoletno tradicijo valjarništvaja v Štoreh.

Problematika varstva pri delu SOZD Slovenske železarne

Varstvo pri delu obsega pravice in obveznosti delavcev v njihovi delovni organizaciji po zakonu in drugih predpisih do ustrvarjanja takšnega delovnega okolja, delovnih razmer in življenjskih pogojev, ki zagotavljajo fizično in moralno integriteto delavca pri delu. Ta določila so postavljena v zakonu o varstvu pri delu, ki je tako postavljen kot celokupnost ukrepov, postopkov in opravil, s katerimi si delavci v TOZD ustvarjajo in zagotavljajo varno delovno okolje, delovne in življenjske razmere in si s tem uresničujejo pravico do varstva pri delu.

Združeno delo je dalo urejanju vprašanj varstva pri delu še večji pomen, saj takšna pozornost tudi z vidika organizacije, ekonomije in humanosti predstavlja osnovni pogoj za ustvarjanje dobrih gospodarskih rezultatov.

Zaradi porajajočih se problemov, s katerimi se pri urejanju in pospeševanju varstva pri delu v posameznih delovnih organizacijah SOZD SŽ ter negativnim delovanjem njenih posledic na gospodarski in družbeni razvoj je koordinacijski odbor sindikata SOZD SŽ že večkrat obravnaval na svojih sejah posamezne negativne kazalce varstva delavcev, zlasti vprašanje odsotnosti z dela zaradi nezmožnosti za delo, izboljšanje delovnih pogojev, zaposlovanje invalidov ter urejanje beneficirane delovne dobe. Tudi ta problemska konferenca, v prvih dneh novembra na Jesenicah, katere iniciator je bil KO sindikata, je najkompleksneje proučila celotno preventivno varstvo delavcev v vseh članicah SOZD SŽ ter opozorila na tiste nepravilnosti, ki bi jih bilo treba za izboljšanje stopnje varstva v bodoče odpraviti.

Po zbranih podatkih se je v sedmih delovnih organizacijah članicah SOZD SŽ pripetilo v letu 1978 1.415 nesreč pri delu, kar znaša v odstotkih na povprečni stalež 17.633 zaposlenih delavcev 8,13 %. V prvi polovici leta 1979 pa je bilo že 813 nesreč pri delu, kar bi ob isti frekvenci pogostosti nesreč v drugem polletju povečal odstotek nesreč za 1 % v primerjavi z letom 1978.

Ze pogostost iz leta 1978 je v primerjavi s pogostostjo nesreč pri delu v DO poslovnega združenja črne metalurgije Jugoslavije visoka in le nekoliko nižja od 5-letnega povprečja, ki znaša 8,54 %.

Na splošno lahko ugotovimo, da je pogostost nesreč v dejavnosti črne metalurgije visoka in se že nekaj let bistveno ne spreminja na boljše. Tudi število izgubljenih delovnih dni zaradi nastalih nesreč pri delu je relativno visoko, saj

odpade na posamezno nesrečo skoraj 18 delovnih dni.

VELIKO IZGUBLJENIH DNI

Pri analiziranju začasne nezmožnosti za delo pa vidimo, da so odsotnosti zaradi bolezni, nesreč izven dela, poroda, nege in spremstva v prvi polovici letošnjega leta v združenih slovenskih železarnah že presegle 264.000 izgubljenih delovnih dni in da je bilo zaradi nesreč pri delu izgubljenih prek 20.000 delovnih dni — povsod pa se ugotavlja, da imajo te odsotnosti še vedno tendenco pomembne rasti. Analiza vzrokov za nesreče pri delu in s tem tudi odsotnost z dela, je v več kot 80 % vzrok nesreče potrebno iskati v človeškem faktorju. Najpogostejši vzroki so kršitve predpisov o varnosti, nesmotrn oziroma nezanesljiv način dela, neuporaba osebnih zaščitnih sredstev, pomanjkljive varnostne naprave, slaba opremljenost in slabo vzdrževani delovni prostori ter tudi nesreče, ki se pripetijo na poti na delo oziroma z dela. Največ nesreč se pripetijo na delovnih pripravah in napravah, na strojih, pri delu z žerjavi ter pri delu z ročnim orodjem in pri obdelavi.

Vsi ti podatki, vzroki in viri nesreč kažejo na pomanjkljivost in nedoslednost v zvezi z opravljanjem dela: od neznanja delavcev, slabega nadzora, neustrezne organizacije in slaba organizacija načrtovalcev delovnih procesov in postopkov.

Posledice nesreč so prevelike, da bi bili do njih brezbržni, saj samo podatki o posledicah invalidnosti delavcev dovolj zgovorno pričajo o takšnem stanju in tudi kako pomembna je preventivna skrb za njihovo preprečevanje.

Tako kot odsotnosti zaradi začasne nezmožnosti za delo, predstavlja v Slovenskih železarnah velik problem tudi invalidska problematika. V našem SOZD zaposluje mo 1.396 invalidov, kar je zelo velik procent v primerjavi z vsemi zaposlenimi. Za učinkovitejšo delo na področju invalidnosti bo potrebno razen odprave osnovnih težav vsekakor doseči, da se bo ta problematika sproti strokovno in statistično obdelovala in da bo postala, razen strokovnih služb, tudi vzajemna skrb in odgovornost samoupravnih struktur oziroma vseh delavcev v delovnih organizacijah Slovenskih železarn.

BENEFICIRANA DELOVNA DOBA

Na področju beneficirane delovne dobe, ki je eden izmed zadnjih možnih ukrepov za ohranitev zdravstvene in delovne zmožnosti delavcev, ki opravljajo dela in na-

loge, pri katerih s tehničnimi in zdravstvenimi dosežki v tehnologiji, organizaciji dela in z varstvenimi ter drugimi ukrepi ni možno odpraviti škodljivih vplivov ali jih ni možno zmanjšati v taki meri, da ne bi znatneje vplivali na skrajšanje življenjske dobe ali nastajanja predčasne invalidnosti, je bilo mnogo storjenega.

V dejavnosti naše metalurške industrije se je beneficirana delovna doba priznavala zaposlenim delavcem na osnovi zakonov, sklepov SPIZ in družbenega dogovora o načelih ter kriterijih in osnovah postopka za določanje delovnih mest, na katerih se šteje zavarovalna doba s povečanjem. Z dosedanjim urejanjem beneficirane delovne dobe v slovenskih železarnah so bili rešeni glavni problemi v zvezi z delom v starih metalurških obratih in pri zastarelih delovnih in tehnoloških postopkih. Odprto pa je še ostalo mnogo neresenih vprašanj. Posebno boleča so neskladja zaradi neenotnih kriterijev in načina dela pristojnih strokovnih komisij, ki so jih delavci v posameznih železarnah šele pozneje ugotovili. Zaradi nezadovoljstva delavcev in posebne resnosti nastalih problemov je bila na pobudo koordinacijskega odbora SOZD SŽ s strani DS SŽ imenovana posebna komisija z nalogo, da pripravi usklajen predlog seznama del z beneficirano delovno dobo v Slovenskih železarnah ter pri tem upošteva za enake težavnosti pogoje enake stopnje beneficiracije.

Po izvedbi usklajevalnega procesa bo strokovna komisija pri DS SOZD SŽ lahko pripravila ustrezen predlog in ga predložila v postopek za potrditev. Obenem pa bo z dosledno analizo vseh beneficiranih

del in nalog ustvarila tudi pogoje za izvedbo generalne revizije na tem področju, kjer bi si glede na razvoj tehnologije in uvedbe ustreznih varnostnih ukrepov pri delu, delovne in življenjske razmere izboljšale tako, da bi se s tem tudi odpravili pogoji za benefikacijo.

Na področju ekologije delovnih mest, se je tudi mnogo premaknilo na boljše v delovnih organizacijah slovenskih železarn. Opravljajo se meritve mikroklima, ropota, razsvetljave, prahu, plinov in par. Redkeje se opravljajo tudi meritve vibracij zaradi tega, ker je to področje še manj raziskano. Takšne meritve se v glavnem izvajajo za sanacijo delovnih razmer, za reševanje invalidskih zadev, za določanje beneficirane delovne dobe in določanje dodatkov za dela v težjih pogojih in druge namene, ki se včasih pokažejo po potrebi. Kriteriji v vseh delovnih organizacijah so različni, prav tako je različen tudi dodatek. Glede na takšno raznolikost se bo potrebno dogovoriti za enotne kriterije na ravni slovenskih železarn.

Kot posebni sklep problemske konference je bil tudi podan predlog, da aje potrebno v čim večjem obsegu podružbljati preventivno varstvo delavcev. V slovenskih železarnah se v okviru srednjeročnega programa predvidevajo velike investicije v novogradnjar in rekonstrukcijah obstoječih neustreznih ter nevarnih delovnih in tehnoloških postopkov. Predvidene programe bo potrebno vsekakor predhodno obdelati tudi s področja varstva pri delu in varstva življenjskega okolja, zato jih bo treba oceniti s teamskim sodelovanjem širšega kroga strokovnjakov, da bi se tako izognili nepredvidnim težavam, ki jih pozneje najbolj občutijo delavci v neposrednem delovnem procesu.

Ravno tako bo potrebno še več pozornosti posvetiti izobraževanju in vzgoji delavcev s področja varnega dela, saj nas analitični podatki o pogostosti in resnosti nesreč ter o njihovih vzrokih in virih nastanka, zaradi velikega deleža človeka, na to jasno opozarjajo.

Periodični pregledi delovnih priprav in naprav ter mehanizirane opredla kot tudi meritve mikroklima in ekoloških obremenitev na delih in nalogah ter periodični zdravstveni pregledi delavcev, se morajo opravljati in razširiti ter redno zagotavljati.

Sredstva in oprema za osebno varstvo pri delu so že vedno pomembni varstveni ukrep zavarovanja pred poškodbami in zdravstvenimi okvarami delavca. Zanje pla-

(Nadaljevanje na 7. strani)

POGOSTNOST NESREČ PRI DELU V SOZD SLOVENSkih ŽELEZARNAH ZA OBDOBJE OD LETA 1974—1978, LETO 1978 IN 1/2 1979

Nap. št.	Delovna organizacija	Od 1974 do 1978			Leto 1978			Prvo polletje 1979		
		poprečno število zaposlenih	število nesreč	%	poprečno število zaposlenih	število nesreč	%	poprečno število zaposlenih	število nesreč	%
1.	Železarna Jesenice	—	—	—	6.617	544	8,22	6.712	321	4,76
2.	Železarna Ravne	4.605	320	6,94	4.935	393	7,96	5.038	227	4,51
3.	Železarna Store	3.074	275	9,00	3.378	261	7,72	3.408	135	4,00
4.	Veriga Lesce	1.182	89	7,52	1.383	80	5,78	1.314	51	3,88
5.	Plamen Kropa	520	42	8,08	529	40	7,56	536	26	4,85
6.	Žična Celje	539	54	10,00	478	41	8,57	462	27	5,84
7.	Tovil Ljubljana	302	18	6,02	313	9	2,87	313	10	3,19
8.	Metal. inštitut Ljubljana	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skupaj					17.633	1.415	8,13	17.783	813	4,57

Kako smo delali

SKUPNA PROIZVODNJA

V oktobru je znašala proizvodnja skupna količina proizvodov 22.754 ton in je bila:

— v primerjavi z operativnim planom višja za 733 ton oziroma za 3,3%,

— v primerjavi z 1/12 letnega plana nižja za 53 ton oziroma za 0,2%,

— v primerjavi z dinamičnim planom pa je bila nižja za 562 ton oziroma za 2,4%.

Za proizvodnjo po obratih so značilne naslednje karakteristike:

ELEKTROPLAVŽ

Proizvodnja aglomerata in grodlja je bila nižja od predvidevanj v operativnem planu zaradi okvare ekshaustorja. Tako je bila proizvodnja aglomerata realizirana v višini 3.454 ton, kar je za 180 ton oziroma za 8,7% manj od plana, proizvodnja grodlja pa v višini 3.755 ton, kar je za 195 ton oziroma za 8,7% manj od plana.

JEKLARNA

Operativni plan je bil postavljen v višini 5.690 ton, medtem ko je skupna proizvodnja gredic znašala 5.874 ton, kar je za 184 ton oziroma za 3,2% več od planirane količine. Proizvodnja je bila višja tudi v primerjavi z dinamičnim planom in 1/12 letnega plana, in sicer v primerjavi z dinamičnim planom za 184 ton oziroma za 3,2%, v primerjavi z 1/12 letnega plana pa za 492 ton oziroma za 9,1%.

VALJARNA I

Skupna proizvodnja valjanih izdelkov je znašala 1.500 ton, od te-

ga je bilo 1.106 ton blagovne proizvodnje in 394 ton predprofilov za hladno predelavo, medtem ko je operativni plan predvideval 1.750 ton skupno valjanih izdelkov.

Dejanska proizvodnja je bila nižja tudi v primerjavi z dinamičnim planom in 1/12 letnega plana, in sicer je bil dinamični plan realiziran v višini 2.260 ton, 1/12 letnega plana pa v višini 2.167 ton.

Dinamični plan je bil realiziran komaj z indeksom 66,4 zaradi enotedenskega remonta od 22. do 26. oktobra, ko valjarna I zaradi rekonstrukcijskih del na novi kočačni peči in izkopu temeljev za žerjavno progno ni obratovala.

VALJARNA II

Operativni plan valjarne II je bil postavljen v višini 7.600 ton, proizvedli pa so 1.017 ton valjanih profilov več. Presežena sta bila tudi dinamični plan in 1/12 letnega plana. Dinamični plan, ki je bil postavljen v višini 8.400 ton, je bil presežen za 217 ton, 1/12 letnega plana, ki je bila postavljena v višini 8.166 ton, pa je bila presežena za 451 ton.

JEKLOVLEK

Proizvedli so 650 ton hladno predelanih profilov, medtem ko jih je operativni plan predvideval 630 ton.

Proizvodnja brušenih profilov je bila planirana v višini 305 ton, realizirana pa v višini 328 ton.

Proizvodnja vlečenih profilov je bila planirana v višini 325 ton, realizirana pa v višini 322 ton. Nižja proizvodnja vlečenih profilov je posledica podaljšanja remonta vlečnih klopi TRB-40 in STT.

LIVARNA I

Skupna dosežena proizvodnja je znašala 1.800 ton, kar je za 14 ton oziroma za 0,8% več od planirane količine v operativnem planu. Proizvodnja je bila višja tudi v primerjavi z dinamičnim planom in 1/12 letnega plana, in sicer v primerjavi z dinamičnim planom za 14 ton oziroma za 0,8%, v primerjavi z 1/12 letnega plana pa za 131 ton oziroma za 7,8%.

Proizvodnjo surovih valjev je znižalo enotedensko mirovanje peči IGNIS zaradi neplanirane prezidave gorilne komore, poleg tega pa so obnovili oblogo indukcijske peči DEMAG.

LIVARNA II

Operativni plan je bil postavljen v višini 615 ton, realiziran pa v višini 558 ton. V primerjavi z dinamičnim planom je bila proizvodnja nižja za 12 ton oziroma za 2,1%, v primerjavi z 1/12 letnega plana pa za 87 ton oziroma za 13,5%.

Operativni plan ni bil dosežen zaradi:

- zastojev v talilnici,
- proizvodnje asortimana v zadržanju tednu, ki je zahteval veliko dela pri adjustiranju,
- pomanjkanja 14 delavcev v čistilnici,
- zmanjšanega števila kvalificiranih topilcev na konti napravi, zaradi česar so proizvedli 20 ton konti litine manj.

OBDELOVALNICA VALJEV

V primerjavi z operativnim in dinamičnim planom je bila proizvodnja nižja za 75 ton oziroma za 24,0%, v primerjavi z 1/12 letnega plana pa je bila nižja za 54 ton oziroma za 18,5%.

Vzroka za nedoseganje operativnega plana sta:

- izpad strojnih kapacitet zaradi odsotnosti in
- motnje v proizvodnji zaradi nedobave surovin in žarjencev.

OBDELOVALNICA LITINE

Dosežena je bila proizvodnja 83 ton, kar je za 2 toni oziroma za 2,5% več, kot je bilo predvideno v operativnem planu.

V primerjavi z 1/12 letnega plana je bila proizvodnja višja za 6 ton oziroma za 7,8%, v primerjavi z dinamičnim planom pa je bila nižja za 4 tone oziroma za 4,6%.

Težave so imeli zaradi slabe oskrbe materiala iz livarne II in pogostih okvar na obdelovalnih strojih.

TOVARNA TRAKTORJEV

Proizvedli so 380 komadov traktorjev, kar predstavlja le 81,7% realizacije operativnega in dinamičnega plana zaradi nepravčasnih dobav materiala.

Zastoji zaradi pomanjkanja materiala so se pojavili pri sledečih delih oziroma dobaviteljih:

- kolesni obroči »Dubrava«,
- pokrovi bočnih reduktorjev »Muta«,
- volani »Mostar«,
- razni material »Fiat« Modena.

PRODUKTIVNOST

Na nivoju DO je bila produktivnost za 4,5% višja od predvidene v letnem planu. Najvišjo produktivnost je dosegel TOZD jeklarna in valjarna (i = 110,1), najnižjo pa TOZD TT (i = 68,1).

Pričevanje iz NOB

25

TRN V PETI

Kako prav je ravnal, je dobil potrdilo že naslednji dan. Takoj po vrnitvi v zapor je spet s skrajnim naporom napisal pismo načelniku Stevu in mu pojasnil ves položaj, opisal sovražnikov predlog in ga prosil za navet, kako naj ravna še naprej. Po Primčevih dekletih je bil odgovor že naslednji dan nazaj in v njem je kapetan Stevo pohvalil zadržanje treh zapornikov, jim zabičal, naj vztrajajo v odporu, saj jih bodo v dveh ali treh dneh rešili od zunaj. Ta vzpodbuda je bila trem partizanom tudi zares potrebna, kajti ta dan — 25. marec 1945 — je bil zanje najstrašnejša preizkušnja in prav čudno je, da jih niso zločinci povsem dotolkli.

Že navsesgodaj sta pridvela v zapor poročnik Bato in policaj v dežnem plašču in že kar s praga kričala na Bliska, če si je premislil in morda sprejema ponujeno sodelovanje. Blisk jima je osorno odgovoril, da si morajo komandanta za svoje jurišne enote pač poiskati med seboj ali med drugimi izdajalci. On je Titov oficir, njemu je prisegel zvestobo, njemu in svemu ljudstvu, ki ga ne namerava

izdati, kakor so to storili oni in njihovi protiljudski pajdaši.

— In pustite me že na miru, izdajalci! je še zakričal ob koncu.

Začuda sta krvoločneža ob tem napadu ostala mirna. Dvignila sta s tal belogardista Jožeta, vrinjenca in lažnega zapornika, ki naj bi vohunil med jetniki, in skupaj so odvihrali iz sobe. Toda ni minilo niti dobre četrt ure, ko so že bili nazaj, s policajem v dežnem plašču pa še kakšnih deset silakov. Dvignili so vse zapornike in jih pogнали na hodnik, kjer so moškim z žico zvezali roke na hrbtni in jih še povezali med seboj, nato pa vse odgnali na cesto in skozi naselje zavili na poljsko pot, po kateri so ujetnike vodili kake tri kilometre izven mesta do majhnega borovega gozdička, kjer je bila opuščena italijanska kasarna.

Vsi ujetniki so bili prepričani, da jih vodijo naravnost v smrt. Po vsej poti so jih strahovito pretepali in mučili, da so se bolj vlekli kot hodili in potrebovali so več kot uro do tistega gozdiča in kasarne. Bila je to zapuščena stavba brez oken in vrat, samo odprtine v zidu. Povsod je bilo polno odpadkov

in smrdelo je huje kot v gnojni jami. Tja notri so torej zločinci zbrzali in skrepelili svoje ujetnike. Razvezali so jim roke in jih razpostavili ob dveh nasprotnih stenah, tako da so se lahko ogledovali med seboj. Na eni strani 14 moških, med katerimi je manjkal samo vohun Jože, na drugi strani pa 5 žensk, kolikor jih je še bilo v zaporu.

Tako razpostavljene jetnike je zdaj policaj v dežnem plašču prepustil na milost in nemilost svojim šestim pretepačem. Preden je sam zapustil prostor in se odpravil k drugim oficirjem nekam v soseščino, je še sam udaril Bliska in kričal nad njim, da je predvsem on odgovoren za vse to, kar se bo zdaj zgodilo, ker je odklonil sodelovanje z Nedičevci in vojsko kralja Petra nasploh.

Strahotnega mučenja in pretepanja, ki se je nato zgrnilo nad ujetnike, skoraj ni mogoče opisati. Posebno so mučili dekleta in jim z vsemi mogočimi telesnimi in duševnimi mukami hoteli izsiliti priznanje, da so sodelovale s partizani, se z njimi borile in tudi ljubile. Z živinskim sadizmom in skrajnim ponižanjem vsega človeškega dostojanstva so jih hoteli popolnoma streti. Toda dekleta so sicer jokale in vmes izgubljale zavest, a do konca kljubovale mučiteljem, ne da bi karkoli priznale. Ob tem so seveda pretepali vse druge ujetnike v sobi. To je trajalo kake dve uri, nato pa so vse skupaj nagnali

v neki sosednji prostor v stavbi, lepo pospravljen in pometen, sredi katerega je stala velika miza s klopmi, na katerih so sedeli družno nedičevski, četniški in belogardistični oficirji. Ujetnike so zdaj razporedili v tri skupine. V prvo seveda Bliska in njegova tovariša Janca in Albina, v drugo skupino druge ujete partizane Lojzeta, Prosenca, Ukmarja, Štembergerja, Janca z Nove Sušice, kurirja Antona Makovca in terenca Šproharja s Suhorja ter jim dodali še Krehlovo z Ostrožnega brda in Malečkarkarjevo Pavlo s Suhorja, v tretjo skupino pa Vovkove Franca, Jakoba in Alojza ter Trebčeva dekleta Lojzko, Pavlo in Kristino s Suhorja. Kaže, da tem šestim mučiteljem res niso mogli ničesar dokazati ali pa so jih iz posebnih nagibov, menda bolj kot vabo, na katero so še računali pri svojih prihodnjih akcijah v Brkinih, še tisti dan izpustili na prostost.

Ko so vse tako razporedili v sobi, pa je začelo zares. V zaslisanje ni bilo nobenega običajnega uvoda z jemanjem kakšnih osebnih podatkov in podobnih uvodnih postopkov, marveč se je s tleskom pojavila sredi mize nesrečna Bliskova beleznica, zaplenjena po boju na Suhorju z njegovo bluzo vred in jo je nedičevski kapetan iz Košane dejansko izročil zaslišanemu. Zdjaj so iz nje brali vse akcije Bliskove skupine.

10 - letnica

DESETLETNI JUBILEJ PIHALNEGA ORKESTRA ŠTORSKI ŽELEZARJI

Dne 26. avgusta 1969. leta so se pod vodstvom profesorja Zupanca ponovno pričeli sestajati in vaditi na instrumentih člani pihalnega orkestra Štorski železarji. Ob 10-letnem jubileju ponovnega delovanja je pihalni orkester priredil v petek, dne 23. 11. 1979, slavnostni koncert in tako dostojno in delovno počastil svojo obletnico.

Ta slavnostni koncert je dokazal zelo visoko doseženo raven, saj so izbrane skladbe bile zahtevne in po oceni strokovnjakov zelo dobro izvedene. Na koncertu so bila predstavljena dela: koncertna koračnica Bojana Adamiča *Tratata* zdaj igra naša muzika; W. Rimmer *Trije dnevi* — suita; V. Bellini *Koncert za klarinet in orkester s solistom Medvedom Ivanom*; E. Fulling *Modra obala* — ouvertura; T. Huggens *Choral and rock out* — jazz suita; P. Scheffer *Mož na mescu* — fantazija; W. Lange *Moderni čas* — fantazija; D. Karaklajič *Resavka* — kolo in G. Učakar *Zlatorog* — koncertna koračnica.

Dejavnost godbe na pihala je zaznati v Štorah že leta 1924; leta 1933 je godba skupno s člani Svobode že izvajala spevoigro v Štorah. Z okupacijo je dejavnost godbe prenehala in se je ponovno formirala leta 1947 ter delovala do leta 1962, ko je s svojim delovanjem prestala. Zato govorimo o ponovnem delovanju pihalnega orkestra.

Potrebe Železarne in krajanov Štor kot tudi želje posameznih godbenikov so na iniciativo Sindikata leta 1969 ponovno ustvarile pogoje za pričetek delovanja pihalnega orkestra, ki ga ves čas zelo uspešno vodi profesor Zupanc. O delovanju pihalnega orkestra smo v Štorskem železarju že brali, vendar ne bo odveč, če pogledamo 10-letno delovanje. Pihalni orkester je imel v tem času 437 nastopov, od tega 43 na proslavah, 17 v povor-

kah, 73 ostalih javnih nastopov, 56 samostojnih koncertov in 248 sodelovanj na pogrebi. Vsekakor zavidljive številke, s katerimi se orkester resnično lahko ponaša.

Vendar samo število nastopov še ne pove vsega. Kvalitetna rast je očitna toliko bolj, ker orkester nastopa na velikih tradicionalnih prireditvah, kot so: Mladinski pevski festival v Celju, že več let sodeluje na pevskem taboru v Šentvidu pri Stični, že nekaj let nastopa s samostojnim koncertom v Zagrebu, kar vse je dokaz dosežene kvalitete, ki se odraža v pridobivanju in vključevanju mladih godbenikov, kar je tudi posebnost tega pihalnega orkestra. V tem prizadevanju je od septembra letos ustanovljen oddelek glasbene šole Celje pri osnovni šoli Štore za pihala in trobila, v katerem je sedaj vključenih že 21 učencev. S takšnim prizadevanjem bo rast orkestra tudi v bodoče zagotovljena.

Da so uspehi pihalnega orkestra Štorski železarji resnično doseženi, nam zgovorno potrjujejo tudi čestitke in priznanja, ki so bile izražene s strani predstavnikov pihalnih orkestrov Laško, Emo Celje, Prešeren Celje, Ravne na Koroškem, Verige Lesce, Železarne Jesenice; še posebno potrdilo za doseženo kvaliteto pa je bilo izraženo s strani predstavnika Kulturnoprosvetnih organizacij Celje, tov. Marcena, ki je dal zelo pohvalne ocene na samem koncertu. Vse to obvezuje člane pihalnega orkestra in strokovnega vodjo, dirigenta profesorja Zupanca, da tudi v bodoče vložijo še veliko truda in časa. Na sprejemu po koncertu je predsednik KPO ŽS, dipl. ing. Burnik Dušan, izrazil veliko zahvalnost pihalnemu orkestru ter obljubil, da bo Železarne Štore tudi v bodoče v okviru svojih možnosti pomagala orkestru pri potrebah nabave instrumentov, kar je predpogoj za še kvalitetnejši dvig orkestra.

Vsi sodelavci železarne Štore, kot tudi krajanji ob tem jubileju

želimo orkestru v bodočem delovanju še mnogo uspehov, saj s ponosom spremljamo njegov dosednji razvoj. Želimo, da pihalni orkester tudi v bodoče obdrži svojo programsko zasnovano v tem, da nastopa v krajevnih skupnostih, kjer prebivajo naši delavci in tako pri naša kulturne dobrine krajanom naše celjske regije. V tem je videti skrb orkestra in njegovo aktivno vlogo pri širjenju kulture v kraje in območja, kjer takšnih možnosti nimajo sami.

Koncert je pokazal ne samo dosežene uspehe in kvaliteto, temveč tudi pravilnost usmeritve nadaljnega razvoja kulturne dejavnosti v Štorah. Ob vsestranski pomoči in družbeni skrbi ter pravilno vloženi sredstvih lahko pričakujemo, da bodo v Štorah zagotovljeni še boljši pogoji za kulturno dejavnost. To misel je podprl tudi slavnostni govornik, predsednik delavskega sveta Železarne Štore, tov. Krajnc Emil, ki je v imenu pokrovitelja obletnice izrazil priznanje in zahvalo celotnemu pihalnemu orkestru in še posebej profesorju Zupancu.

Konferenca sindikata Železarne Štore je podelila vsem godbenikom, ki so vseh 10 let delovanja vztrajali pri delu orkestra, plakete kot znak priznanja in pohvale.

Plakete so sprejeli: Leskovšek Stanko, Medved Ivan, Bobek Jančko st., Paulič Alojz, Sorčan Anton, Grajžl Bojan, Zohar Vlado, Belaj Drago, Fidler Franc, Ferenčak Stanko, Bobek Mirko, Grajžl Ivan, Knez Jože, Stankovič Stojan in profesor Zupanc Franc.

Za uspehe pri ustanavljanju orkestra sta sprejela plaketo tudi tov. Ocvirk Franc in Verbič Mihael.

Ob zelo uspešnem koncertu in zaključku desetletnega delovanja želimo člani Železarne Štore orkestru mnogo delovnih uspehov z željo, da nas NAŠ PIHALNI ORKESTER še velikokrat razveseljuje s samostojnimi koncerti in nastopi tudi v bodoče. Istočasno želimo pihalnemu orkestru, da v prihodnjem desetletnem delovanju uresniči zastavljene načrte; kot tudi, da se mu izboljšajo pogoji delovanja, in tako tudi v bodoče širi v svetu ime naših Štor.

F. Gradišnik

Tudi invalidi si želijo prijetnih trenutkov

Težko govorimo zdravim ljudem o željah, potrebah in sploh o življenju invalidnega človeka, ker ga verjetno ne bi v celoti razumeli, pa naj bodo še tako dobri obojestranski nameni.

V Železarne Štore imamo organiziran Aktiv invalidov, ki združuje zaposlene invalide in invalide iz krajevnih skupnosti. Njegovo delovanje je predvsem oblika organizirane pomoči in dela. Aktiv je malo znan, a vseeno zelo delaven. Glavna naloga Aktiva je, kako poleg strokovne pomoči nuditi članom za majhen denar tudi čim prijetejše razvedrilo.

V letošnjem letu smo že meseca marca organizirali izlet v Strunjan, s postankoma na gradu Socerbu in v Portorožu. V septembru smo se odpeljali skozi Idrijo na ogled bolnice Franje, nazaj grede smo si ogledali še spomenik v Dražgošah.

V mesecu oktobru smo se udeležili srečanja invalidov Slovenskih železarn v Ravnah na Koroškem. Organizator letošnjega srečanja je bil Aktiv invalidov Železarne Ravne, ki je pripravil poleg strokovnega razgovora tudi izredno bogat kulturno-zabavni program. Naše invalide je spremljal znani humorist »Celjski Poldek«, zato ni manjkalo smeha.

Od povsod smo se vračali zadovoljni, polni novih vtisov in spoznanj, bolj sproščeni in nasmejani. Nikjer ni manjkalo pesmi, glasbe in plesa. Ob vsakem poslavljanju so že postavljali vprašanja: »Kam prihodnjič?«

Del stroškov za taka srečanja nam krijejo osnovne organizacije sindikata TOZD Železarne Štore.

V petek, 16. 11. 1979, smo skupno z Amaterskim gledališčem Železar Štore organizirali Večer sme-

ha in zabave. Dvorana je bila polna, kar se zgodi redkokdaj v Štorah.

Prijetne so bile pesmice najmlajših iz osnovne šole Štore v pozdrav. Zadonele so melodije ansamblov »Vikija Ašiča« in »Braneta Klavžarja«. Amatersko gledališče Štore je s svojimi skeči zelo duhovito prikazalo probleme, ki se dnevno pojavljajo tudi v našem kraju oziroma delovni organizaciji. Eden glavnih je bil tudi tokrat dobro znani humorist »Celjski Poldek«, ki je povezoval s svojim pristnim humorjem celoten program in s svojim izvajanjem pripravil gledalce, da so bili solzni od smeha. Po aplavzu sodeč je bil program zelo dober.

Nastopajoči so program izvedli brezplačno oziroma so izkupiček namenili Aktivu štorskih invalidov, da bodo v prihodnje lahko spet organizirali prijetne trenutke svojim članom.

Vsem izvajalcem v imenu Aktiva invalidov Štore iskrena hvala!

Marija Lamut

Dopisujte v

Štorki
ŽELEZAR

Alkoholizem

V začetku novembra t. l. je bila v Nikšiću volilna konferenca Zveze organizacij za boj proti alkoholizmu, narkomaniji in kajenju v Jugoslaviji. Hkrati z volilno konferenco je potekalo tudi posvetovanje o preventivi s področja alkoholizma in drugih zasvojenosti, ki jim podlega človek.

Na tem pomembnem posvetovanju je sodelovala tudi naša sodelavka Marija Lamut, ki je s svojim referatom »Alkoholizem v celjski občini in v naši delovni organizaciji« prejela vrsto priznanj in pohval sodelujočih. To je razumljivo, saj je bil referat konkreten in poučen za vse, ki se kakorkoli ukvarjajo s to tako zahtevno problematiko — alkoholizmom v svojih delovnih sredinah. Referat objavljamo v celoti z namenom, da bi širše seznanili o problemih alkoholizma delavce kot tudi tiste, ki bi lahko posredno ali neposredno vplivali na izboljšanje stanja.

S kratkim opisom želimo podati problematiko alkoholizma v celjski občini in v delovni organizaciji Železarni Štore, ki je združena v Slovenske železarne. Zadnja leta je možno močno zaslediti hiter porast socialno-patološke problematike, še posebno zasvojenost oseb z alkoholom. Reševanja tega problema se ne moremo lotevati izolirano ali posamično, temveč je nujno potrebno sodelovanje vseh družbenih struktur.

Groba ocena dejanskega stanja je vzeta iz zdravstvene statistike, iz katere je razvidno, da je v obdobju 1969 do 1975 ugotovljen porast števila pregledanih alkoholikov v splošnih ambulantah za 56 %, v specialističnih za 70 %, dočim v ambulantah medicine dela ta porast znaša kar 133 %. Številočasno dela nezmognih aktivnih zavarovancev tudi narašča in se giblje okrog 5 na 1000 aktivnih. Zaradi čistega alkoholizma, torej tistega, ki je kot takšen evidentiran, znaša povprečna letna izguba v naši občini okoli 6.800 delovnih dni; opravičeno pa lahko domnevamo, da je bistveno večja, kajti veliko bolnikov išče zdravniško pomoč zaradi različnih drugih obolenj in ne alkoholizma.

Povprečno 100 celjskih občanov se letno zdravi zaradi alkoholizma v bolnici, povprečno bolniško zdravljenje traja okoli 40 dni, to pomeni po sedanjih cenah 120 starih milijonov letnih stroškov za samo bolniško zdravljenje. Okrog 2 % invalidsko upokojenih oseb je alkoholikov, sicer je med duševno motenimi trajno dela nezmognimi zavarovanci alkoholizem vzrok pri okoli 30 %. Zaradi alkoholizma umre okrog 2 % vseh umrlih občanov pretežno v starosti od 30 do 59 let.

Navedeni podatki opozarjajo na zelo veliko materialno, socialno, zdravstveno in tudi moralno škodo, ki jo alkoholizem povzroča v naši občini. Zato se bo pravilno usmerjen in voden boj proti alkoholizmu lahko večkrat obrestoval na različnih področjih družbenega življenja.

Koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu pri SZDL v občini Celje in komisija za družbeni standard pri občinskem sindikatu sta še vedno v fazi naporov, da povežejo vse strokovne in družbenopolitične strukture, ki naj bi sodelovale v organiziranem boju proti alkoholizmu. Prav tako je skupno s sindikatom pobudnik ustanovitve koordinacijskih odborov za boj proti alkoholizmu v delovnih organizacijah in v krajevni skupnosti, kar bi bila podaljšana roka koordinacijskega odbora v občini.

Železarna Štore ima zaposlenih okoli 3.500 delavcev, od katerih je okoli 58 % polproletarcev, ki se vozijo na delo iz vse celjske regije. Imamo svojo obratno ambulanto, zdravnika in 5 medicinskih sester.

Z ozirom na to, da je v črni metalurgiji proizvodni postopek za delavca fizično zelo zahteven, še zlasti zaradi vročine, onesnaženega zraka, prisotnosti plinov in večženskega dela, je večji del delavcev mnenja, da je pitje alkohola nujno, ker daje moč, da lahko delajo.

Pogosto se vprašamo, ali je alkohol povzročitelj nesreč pri delu? V velikih primerih to sploh ni ugotovljeno, ker jih vodje utajijo, saj so odgovorni za disciplino. Morali bi namreč nadzorovati, ali pride delavec spočit, trezen in naspan na delo. Tudi če uide med delom pit, ali če v službi pri njem najdejo alkohol, je to napaka nadrejenih.

Pijačo si delavci prinašajo že s sabo, ali pa jo prinesejo tisti, ki imajo možnost izhoda iz delovnega območja. Verjetno ni delovne organizacije, kjer ne bi imeli ljudi, ki so nagnjeni k alkoholu. Vendar bi morali temu vprašanju posvečati več pozornosti, zlasti tam, kjer so delovne razmere težje, nevarnejše za poškodbe in zdravstvene okvare, kjer se zahteva večja doslednost in psihična zbranost, kjer so večje koncentracije plinov. Verjetno ne bi smeli razporejati na taka dela alkoholikov.

Vinjenost na delovnem mestu je kršitev delovne discipline. Ponavljanje ima lahko za posledico izključitev iz delovne organizacije. Toda takrat pride do izraza socialni moment — družina, otroci itd. in se začnemo vrteti v krogu. S pravočasnim odkritjem delavcev, ki uživajo alkohol in so šele v prvi fazi, je še mogoče odvracati od pitja, zelo težko pa je pri takih, ki so že zasvojeni z alkoholom in jih je težko razporejati na dela, čeprav je njihova pripravljenost še tako velika. Vedno ni mogoče nadzorovati, saj nekateri smatrajo to kot prisilo; kaže namreč, da danes, ko se poudarjata samoodločanje in demokratičnost, posamezniki to dostikrat izkoriščajo. V naši zakonodaji je precej pomanjkljivosti, zato bo potrebno tem bolj poudariti v samoupravnih aktih dve možnosti: ali na obvezno zdravljenje, ali najstrožji disciplinski ukrep — o tem naj bi se odločil delavec sam. Vsakega alkoholika bi morali poslati na zdravljenje, seveda na strokovni predlog ustreznih služb, ali ga ambulantno zdraviti. Medicinski kader v obratnih ambulantah si še vedno ne vzame dovolj časa za reševanje tega problema oz. se niso prevzeli vloge, ki jim je zaupana. Ne zavedamo se namreč in to na vseh ravneh,

kakšno škodo povzroča alkohol zdravju našega človeka, za katerega pravimo, da je glavni faktor proizvodnje in našega narodnega gospodarstva.

Poudariti moram, da je problematika te zvrsti zelo obsežna in povzroča vse mogoče konfliktno situacije v medčloveških odnosih in v proizvodnji, toda služba, ki obravnava in registrira te primere, ima običajno opravka le s tistimi, ki so v svoji zasvojenosti že na taki stopnji in tako problematični, da se z njimi zelo težko komunicira. Postopek priprave zasvojenca do zdravljenja je najdaljši in najbolj težaven zaradi manipulacije z nadrejenimi in svojci, zaradi popustljivosti do teh delavcev in navsezadnje zaradi lažne humanosti, ker vsi naštetih dopuščajo, da človek propada pred očmi vodstvenih delavcev in svojcev.

Vse navedene težave so botrovale, da smo že leta 1972 ustanovili klub zdravljenih alkoholikov v okviru delovne organizacije, ker je le-ta spoznala, da je problematika alkoholizma v delovni organizaciji zelo pereča. Seznam članov kluba je prek 60, od tega jih abstiniira okoli 23 %. Zaradi izmenskega dela, oddaljenosti od delovnega mesta (vezani so na javni oz. organiziran promet) ne prihajajo redno na klubske tedenske sestanke. Klub smo ustanovili predvsem zato, da bi lažje nadaljevali z zdravljenjem oziroma se lažje vključili nazaj v delovno okolje in s tem pomagali drug drugemu, predvsem tistim, ki so šele stopili na pot abstinence.

Še več težav in dela je s tistimi, ki jim želimo pomagati abstiniirati, ki se niso zdravili hospitalno, ampak ambulantno in klubske. Precej je takih, ki po odpustu hospitalnega zdravljenja še vedno ne dojemajo pomembnosti abstinence, zato jim je mučno obiskovanje sestankov, na katerih so zelo pasivni, običajno pa kmalu recidivirajo. Pomanjkljivost je tudi v tem, da se še ni aktivno vključil v delo kluba medicinski kader naše obratne ambulante.

Osnovna organizacija železarne nam je omogočila klubske prostor, prav tako nam po potrebi pomaga finančno. Pred štirimi leti smo organizirali — člani kluba in osnovne organizacije sindikata — predavanja vsem nadrejenim po TOZD o alkoholizmu, škodljivosti, pomembnosti pravočasnega odkrivanja oseb zasvojenih z alkoholom, pomoč po hospitalnem zdravljenju in vključevanje nazaj v delo.

Ker se kader menja, bo tako predavanje potrebno ponovno organizirati, k temu pa pritegniti še vse druge družbenopolitične dejavnike v delovni organizaciji.

Kodeks etike udeležencev v cestnem prometu

Zakaj toliko prometnih nesreč; ali so sploh potrebne kot nujno zlo?

Raziskave o prometnih nesrečah — tako pri nas kot tudi v drugih prometno razvitih državah — se ujemajo v vzrokih nesreč, ki so skoraj izključno v samem človeku.

Najrazličnejše in nenehno spreminjajoče se okoliščine, v katerih ljudje živijo in delajo, porajajo med njimi vedno znova nove odnose, ki jih še tako natančni in dobro oblikovani pravni predpisi ne morejo urejati dovolj uspešno. Tako je danes, še teže pa bo jutri, saj postaja življenje vse bolj razgibano, razvejano in zapleteno.

V zakonitih določilih te vrste nastajajo tedaj vrzeli, ki jih lahko izpolnjujejo le posamezniki sami z zavestnim medsebojnim uveljavljanjem moralno-etičnih vrednot. Bolje kot kjerkoli so takšna nenapisana zakonodajna določila o humanih in kulturnih odnosih med ljudmi potrebna v sodobni cestni motorizaciji med vozniki motornih vozil, med kolesarji, pešci, skratka med vsemi udeleženci cestnega prometa.

Medsebojno spoštovanje med ljudmi, dejanska pomoč sočloveka in podobno ne sme biti zgolj zunanji videz človekove vljudnosti. Premnogokrat je to edino učinkovito preventivno sredstvo pred grozljivo naraščajočimi primeri smrtnih žrtev, invalidnosti ter materialne škode posameznikov in družbene skupnosti v hrupnem vrvenju sodobnega prometa.

Za življenje in ravnanje v prometu je človek sprejel strogo do-

ločen red. Red je tu potreben bolj kot na kateremkoli drugem področju. Od tega, kako ga uveljavlja, sta odvisna njegova osebna sreča in sreča drugih, saj je zdrav in za delo sposoben človek največje bogastvo vsake družbene skupnosti.

Brezpogojno spoštovanje in izpolnjevanje prometnih predpisov in pravil, kakor tudi dosledno upoštevanje pravic in prednosti, ki jih prometni predpisi nalagajo drugim udeležencem v prometu, je torej temeljna dolžnost vsakega uporabnika prometnih površin. Kdor krši osnovno načelo prometne varnosti, lahkomišelnost izziva nesrečo. Vsakršna, še tako majhna nepravilnost, brezobzirnost ali objesnost med vožnjo lahko pomeni solzo trpljenja in žalosti tistih, ki jih imamo najrajši, ali ki nam niso nikoli storili nič zalega.

Zato je nujno, da vsak udeleženec cestnega prometa, zlasti še voznik motornega vozila, zavestno in z vso odgovornostjo sprejema in uveljavlja v kakršnihkoli prometnih okoliščinah zahteve kodeksa etike — v dobro sebi in soljudem.

Kodeks etike udeležencev v cestnem prometu izžareva vse tiste humane in plemenite odnose, ki so lahko porok za zmanjšanje preliivanja krvi na naših cestah. Kodeks etike, ki ga je Republiški svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu ovekovečil v knjizici žepnega formata, mora postati naš stalni spremljevalec, njegova vsebina pa zapoved našega ravnanja v prometnem dogajanju.

Planinci so zborovali

V soboto, 17. novembra 1979, smo imeli planinci svojo letno skupščino, letni obračun dela.

Zbralo se nas je lepo število pri Mlinarjevem Janezu. Izredno smo bili počaščeni s prisotnostjo petih vrhunskih planinskih vodnikov, naših prijateljev z Jesenic, ki so prišli na naš zbor pod vodstvom tov. Staneta Koblerja, kakor tudi s prisotnostjo zastopnika SMDO, ing. Boža Jordana. Razveselila nas je tudi grupa planinskih vodnikov naših sosednjih društev, ki so kar z orientacijskega kontrolnega pohoda zavili na naš zbor.

V delovnem delu so bila podana izčrpna in bogata poročila o naši pretekli enoletni dejavnosti. Program dela, ki smo si ga v začetku leta zadali, je bil, razen šestih pohodov, ki so odpadli zaradi vremenskih nepravilnosti, realiziran. Po poročilu načelnika planinskih vodnikov smo v tem letu v 25 pohodih prepeljali po planinskih poteh preko 800 pohodnikov (všet je pohod železarjev čez Kamniško sedlo v Logarsko dolino).

Akcija »Kredarica«, zbiranje obveznic za ceste za povečanje planinskega doma na Kredarici, nas je zajela pripravljene in smo k njej dobro pristopili preko naših poverjenikov. Do sedaj smo od 157 darovalcev odposlali precej preko 50.000 dinarjev, vendar zbiranje sredstev pri nas še ni končano. Za darovalce so že prispeli lične značke, ki jih bodo prejeli vsi, ki so v ta namen prispevali več kot 50 dinarjev. Značke in zahvale bodo posamezni poverjeniki razdelili še v tem mesecu.

Predsednik je svoje poročilo zaključil z žalostnim, a resničnim dejstvom, da nam subvencija 20.000 dinarjev, ki jo prejmemo od Železarne, ne zadostuje za naše uspešno delovanje.

Služi nam komaj za kritje stroškov izobraževanja in drugih obveznih dajatev, le kako bi lahko privedli našim članom obširnejši in daljši pohod v sosednje republike, ali celo v druge države! Prav tako si ne moremo planirati, recimo drugega kolesarskega maratona, ki naj bi po nekem izboru padel drugo leto na naša ramena. To vse je povezano z večjimi denarnimi dajatvami, ki jih pa mi, čeprav verjetno najštevilnejši in najbolj aktivni pobudniki rekreacije v delovni organizaciji, nismo deležni.

Prav tako nas bo tale mačehovski odnos prizadel in se pokazal čez tri leta, ko bomo praznovali deseto obletnico obstoja. Že do sedaj je dosti zamujenega, ker nismo zbirali dokumentacij z naših akcij, z naših množičnih pohodov v počastitev praznovanja obletnic naše borbe, obletnic naše revolucije.

Vedno isti odgovor: premalo denarja za filme, premalo denarja za projektor! In mi bomo čez tri leta stali praznih rok, ko bomo morali podati dokumentacijo o našem desetletnem delu.

Za leto 1980 smo v naš program pohodov po koledarju slovenske planinske zveze prevzeli naslednje akcije:

- februar
 - spominski pohod na Stol
 - spominski pohod na Porezen
 - seminar za orientacijsko tekmovanje
- april
 - zbor delegatov mladinskih odsekov
 - seminar za mladinske vodnike
 - veleslalom za pokal Raduha
 - v primeru interesentov udeležba na pohodu E 6
- maj
 - tradicionalni pohod na Blegoš
 - spominski pohod na Travnik
 - ob žici okupirane Ljubljane
- junij
 - del poti E 6
 - pohod po poteh I. CČ
- avgust
 - pohod železarjev Kamniško sedlo—Logarska dolina
- september
 - tradicionalni pohod na Rati-tovec
 - pohod družin na Nanos
 - dan planincev
 - orientacijsko tekmovanje v Logarski dolini
- november
 - seminar za načelnike planinskih vodnikov Kamnik
 - planinski večer — Rogaška Slatina

Udeležba na pohodih Jesenice—Ravne.

V primeru, da se bodo priglasili interesenti za pot E 6 — Yu, ali jugoslovansko pot prijateljstva, bomo z dogovori sosednjih društev omogočili skupinam udeležbo na teh poteh. Sicer pa bomo naše pohode v letu 1980 usmerili na savinjsko in zasavsko pot, Slovensko transverzalo in pot po Solčavskih vrhovih.

Ob zaključku zbora je predsednik MDO, ing. Jordan, podelil bronasta odlikovanja nekaterim našim članom za dolgoletno planinsko

udejstvanje. To je priznanje za dejavnost v planinstvu ne samo v našem društvu, ampak tudi že poprej v kateremkoli drugem planinskem društvu. Podeljuje pa ta priznanja Slovenska planinska zveza.

Prejeli so jih:
Frido GRADIŠNIK, član PD od leta 1954, soustanovitelj našega PD in njegov uspešen predsednik že sedem let.

Jože SLAPNIK, član PD od leta 1959, soustanovitelj PD Štore, načrtovalec prvih pohodov in eden od prvih vodnikov, markacist, snemalec planinskih pejzažev.

Majda DEJAK, član PD izpred vojne, dolgoletna planinska mentorica pri Partizanu Gaberje, vodnik njihovih planinskih pohodov. Prepeljala je našo slepo planinko po vseh golih vrhovih Slovenske transverzale. Kandidat za PLV pri PD Štore.

Dragica KRANJC, soustanovitelj PD Štore, vzoren blagajnik vseh sedem let, poverjenik društva.

Tine SIVKA, organiziran planinec od leta 1957, soustanovitelj PD Štore, alpinist, načelnik PLV, član GS, markacist, vodja komisije za pohode, vnet snemalec dogodkov na pohodih, udeleženec pohodov v tuja gorstva.

Marica MERNIK, predvojni organiziran planinec, soustanovitelj in tajnik PD Štore, vodnik prvih pohodov in član GS.

Po izredno uspešnem zboru nam je najprej Jeseničan, tov. Pavle Dimitrov, prikazal zanimive posnetke njegovega potovanja po Rusiji in povzpetja na Leninov vrh, to je 7.200 m visoko goro v Rusiji. Reš čudoviti enkratni posnetki!

Po skromnem prigrizku se je pričel zabavni del zbora izredne razgibanosti, saj je naš stari znanec ansambel MASTNAK pritiskal največ na tipke starih melodij, ki jih imajo, kot izgleda, planinci še vedno najraje. Lahko smelo trdim, da se je razvilo pravo planinsko vzdušje ob petju in plesu vse tja do drobnih nedeljskih ur.

Marica Mernik

Zahvala uredništvu

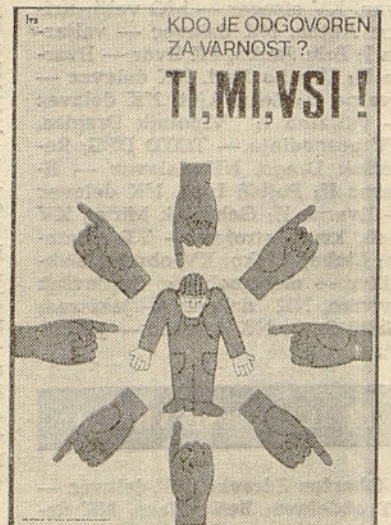
Velikokrat sva želela z ženo pisati uredništvu Železarja, vendar je vedno prišlo kaj vmes. Preko tega našega časopisa bi se rada zahvalila uredništvu, ki nama še po mnogih letih odhoda v pokoj pošilja priljubljeno tovarniško glasilo. Ker ga sam ne morem, mi ga mora žena brati, sedeč na postelji, na katero sem sam prikljenjen. In to takoj, ko nam ga poštar prinese. Pri branju nekaterih člankov nama pridejo včasih solze v oči, vesela sva vsakega napredka, ki ga stori nekoč in s pomočjo Železarja tudi zdaj najin delovni kolektiv. Urednikom in redaktorjem izražava zato najtoplejšo zahvalo.

Ivan in Terezija Plank
z Gorice

(Nadaljevanje z 2. strani)

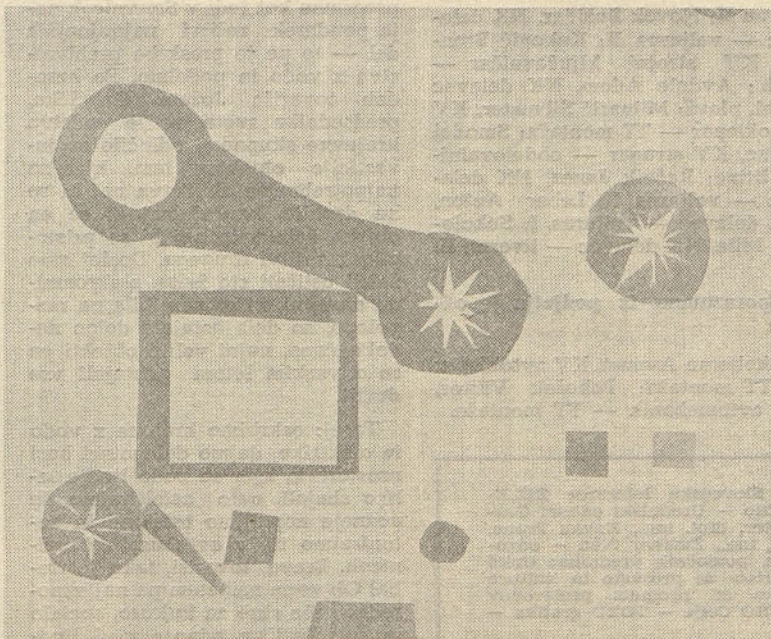
čujejo delovne organizacije tudi velika denarna sredstva. Uporaba teh sredstev s strani porabnikov je dostikrat pomanjkljiva ter ravnaje z njimi neodgovorno. Posvetiti bo potrebno tudi več pozornosti boljši kvaliteti teh sredstev.

— Za reševanje obstoječe zdravstvene in invalidske problematike bo potrebno razvijati strokovna področja ergonomije, ki bo izvajala konkretne rešitve prilagajanja dela delavcem z zmanjšanimi delovnimi zmoglostmi.

Delo problemske konference o varstvu ri delu, ki je bila prva na nivoju SOZ slovenskih železarj, je nakazala in proučila varnostne probleme ter tudi pripravila tehtne zaključke s predlogi za lažje in hitreje reševanje teh problemov delavcev, v zvezi z varnim delom. Takšna oblika dela bi se naj nadaljevala z enim samim namenom, da bo res prišlo do podružabljanja področja varnega dela in s tem do rešitev vseh problemov, ki so na tem področju še nerešeni.

Služba varstva pri delu

Simona Hribnik »stroj« lepiljenka

— januar

— partizanski pohod Osankarica—Rogla

KADROVSKE VESTI

V mesecu oktobru in novembru so bile v naši organizaciji združenega dela naslednje kadrovske spremembe:

NOVI ČLANI NAŠE ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA

Kačičnik Marjan, NK delavec — valjarna II; Began Zvonko, KV strugar — mehanična; Nikolič Ratko, KV stroj. ključavničar — valjarna II; Javor Barija, NK delavec — livarna II; Arlič Alojz, NK delavec — TT montaža; Esih Bogdan, NK delavec — valjarna II; Kušar Dušan, NK delavec — TT montaža; Lipnik Monika, NK delavec — komunalna; Živkovič Ljepa, NK delavka — TT montaža; Host Slavko, NK delavec — valjarna II; Javor Sakib, NK delavec — livarna II; Ristič Mladenko, KV stroj. ključ. — mehanična; Cehnar Zdenka, PK administratorica — valjarna II; Leskovšek Stanislav, PK stroj. kaluper — livarna II; Herič Sonja, VS ekonomist — DS za EO; Mecilovšek Slavko, NK delavec — elektroobrat; Krivec Kamilo, KV usnjar — služba zavarovanja; Toplošek Janez, NK delavec — valjarna I; Sivka Anica, NK delavka — služba zavarovanja; Vrhovšek Branko, KV vozni ličar — TT montaža; Čuček Josip, NK delavec — jeklarna; Aldžič Safet, NK delavec — jeklarna; Toplak Milan, NK delavec — DS za komerc. posle.; Andlovčec — Veber Marta, VS dipl. ekonomist — DS za EO; Šahinovič Ibrahim, NK delavec — jeklarna; Nuzdič Ljubo, NK delavec — jeklarna; Tramšek Anton, NK delavec — livarna II; Zakovšek Ratko, NK delavec — valjarna II; Hercigonja Ivan, KV strugar — MO valji; Krivec Anton, NK delavec — valjarna I; Brin Janko, PK livar — livarna II; Vrečko Karl, NK delavec — livarna II; Zeka Ajeta, NK delavec — valjarna I; Vipotnik Dragica, KV gospodinja — TOZD DPG; Reberšek Drago, NK delavec — livarna II; Pojbič Ivan, NK delavec — livarna II; Gaberšek Miran, KV meh. kmet. strojev — TT montaža; Ljubelj Vinko, KV obratni elektrikar — elektroobrat; Stiplovšek Zvonko, NK delavec — jeklarna; Malič Savo, NK delavec — jeklarna.

IZ JLA SO SE VRNILI

Oberžan Zdravko, NK delavec — TT obdelava; Bešič Haso, NK delavec — livarna II; Kamenšek Ferdinand, KV stroj. ključ. — mehanična; Javornik Franc, KV elektrikar — elektroobrat; Cingulin Josip, NK delavec — valjarna II; Božič Benjamin, SS elektrotehnik

— merilna služba; Žibret Drago, KV stroj. ključ. — valjarna II; Brečko Anton, KV strugar — mehanična; Gorišek Janez, KV jedrar — livarna II; Hajdini Rasim, NK delavec — livarna I; Jagar Milan, KV stroj. ključ. — vzdr. tr. sr.; Kralj Boris, SŠ gradb. tehnik — DS za IR; Gavranovič Drago, NK delavec — livarna II; Potočnik Stanislav, NK delavec — TT montaža; Slomšek Jožef, KV strug. — vzdrž. tr. sr.; Golež Jožef, KV strugar — MO litina.

ODŠLI PO LASTNI ŽELJI

Petek Rudolf, PK ključavničar — vzdrž. tr. sredstev; Fahnoga Bojan, PK strugar — obdelovalnica litine; Zaušek Jože, strojni ključavničar — vzdrž. tr. sr.; Vlahovič Boris, NK delavec — livarna I; Jurkošek Marjan, KV ključavničar — TT obdelava; Vrečko Alojzija — NK delavka — TOZD DPG; Gobec Daniel, NK delavec — valjarna II; Ibiš Haki, NK delavec — livarna II; Lorger Samo, NK delavec — livarna I; Kenjar Midhed, NK delavec — livarna I; Pinter Anton, KV orodjar — jeklovlek; Jurak Veljko, NK delavec — valjarna II; Pavlovič Dragan, NK delavec — MO valji; Krobat Martin, KV str. kal. — MO valji; Čanič Slavko, NK delavec — livarna II; Lešnik Franc, PK strugar — obdelovalnica valjev; Lužnik Stanislav, ekonomski tehnik — DS komerciala; Zlof Karl, vodja obrač. str. — DS za finance; Anušič Anton, žerjavovodja — jeklarna II; Skopinčič Terezija, NK delavka — TOZD DPG; Škoberne Franc, NK delavec — jeklarna II; Rkman Milan, NK delavec — livarna II; Grahovec Zvonimir, NK delavec — TT montaža; Vranjek Stanko, NK delavec — valjarna II; Sikole Frančiška, KV kuharica — TOZD DPG; Hribernik Anton, NK delavec — vzdrž. tr. sr.; Zgonec Jože, NK delavec — jeklovlek; Zogar Ivan, KV strugar — mehan.; Bilajac Asim, NK delavec — valjarna II; Novak Božidar, NK delavec — valjarna II; Kukovič Branko, KV strojni ključavničar — meh.; Avdule Adem, NK delavec — el. plavž; Mlinarič Silvester, KV avtoklepar — TT montaža; Smodej Franc, KV strugar — obdelovalnica litine; Rečnik Janez, NK delavec — valjarna II; Leber Anton, NK delavec — valjarna I; Sokolovič Mile, NK delavec — livarna II.

Sporazumno iz podjetja je odšel:

Škoberne Avgust, KV avtoklepar — TT montaža; Pehošek Viktor, KV avtomehaničar — TT montaža.

Zaradi negativne ocene v poizkusni dobi so odšli:

Rustempašič Fekrat, NK delavec — valjarna I; Prebreza Nazmi, NK delavec — valjarna II.

Iz DO je bil izključen:

Šakič Mile, NK delavec — livarna II.

NA NOVO ŽIVLJENJSKO POT SO STOPILI

Dorontič Milenko iz TT montaže; Štante Franja iz DS za EO; Pungartnik Oto iz DS za pravne

zadeve; Denizi Ratko iz Plavža; Zoran ing. Veber iz Energetike; Štingl Jože iz el. obrata; Lužnik Stanko iz DS za komercialne posle; Vrtovec Branko iz el. obrata.

Vsem želimo obilo družinske sreče.

NARAŠČAJ V DRUŽINI SO DOBILI

Brenk Mirko iz jeklovleka; Bevc Marjan iz valjarne II; Renčelj Miran iz proj. odd.; Garibovič Šaban iz valjarne I; Urleb Ivan iz Vsem iskreno čestitamo.

iz krajevne skupnosti ŠTORE

7. redna seja sveta skupščine KS Vršila se je 15. novembra. Na njej so člani Sveta poslušali predloge raznih komisij v zvezi s smernicami razvoja naše krajevne skupnosti, plinifikacijo Lipe, novem načinu plačevanja grobarskih uslug, imenovana sta bila odbora za obe pokopališči. Dalje se je razpravljalo o tričetrtletnem finančnem poročilu o izobraževanju pripadnikov narodne zaščite, potrjen je bil tudi program dela štorske Krajevne skupnosti za leto 1980.

Delegati so se na predlog predsednika skupščine Krajevne skupnosti, tovariša Opake, dogovorili, da bo najvišji organ — skupščina zasedala v domu kulture v sredo, dne 12. decembra. Program dela smernice razvoja bo tam še enkrat dan delegatom v pretres in potrditev. Prav gotovo ga bodo soglasno pozdravili vsaj delegati iz »manj razvitih območij«, saj se v samem programu kot tudi v Smernicah daje poudarek rešitvi najnujnejših del — to pa je preskrba prebivalstva z vodo in podobno. Po besedah tovariša Jožeta Gabrčka, predsednika sveta, se je vodstvo krajevne skupnosti odločilo za investicije objektov tam, kjer so najpotrebnejša. Sredstva naj bi se ne drobila, končal naj bi se en objekt, šele nato naj bi se pristopilo k rešitvi drugega. Doslej smo želeli uslišati sto želja, s skromnimi sredstvi, ki so nam bila na razpolago, so dela ostajala dolgo nedokončana, nujni veliki objekti pa so z vsakim letom postajali vse dražji.

Torej: oskrbimo krajanje z vodo in elektriko, dajmo delegatski bazi prostorček, kjer se bodo ljudje lahko shajali, nato asfaltirajmo, še pozneje napeljimo tefelone in betonirajmo tla v avtobusnih čakalnicah. Bravo, tovariši, tako je treba! Ob vsem naštetem pa naj vzporedno teče skrb za kulturo, socialno in socialistične odnose med ljudmi.

Predsednik odbora za plinifikacijo naselja Lipa, tov. Janko Jazbinšek, je svetu obrazložil predlog napeljave plina za skupni ogrevalnik, ki bi bil lociran pri telovadnici in internatu; tam bi se ogrevala voda, ki bi se po ceveh pošiljala v zdravstveni dom, šolo, vrtec, vse tri stolpnice in v vse individualne hiše v omenjenem naselju. Plan je dobro izdelan so ugotovili člani Sveta, treba pa je še doseči sporazum z Zelezarno. Poraba plina na uro bo znašala okoli 1.200 m³ plina.

Odslej bo »dražje umreti« v našem kraju. Izkop in zasutje jame bo stalo osemdeset starih tisočakov, nakup okvirja groba in s tem prostora pa 300.000 starih dinarjev. Za kompolsko pokopališče bo skrbel poseben odbor (upravljamo le še to pokopališče, medtem ko je za teharsko pokopališče imenovan skupen odbor obeh krajevnih skupnosti, direktno pa slednje spada pod teharsko krajevno skupnost). Predhodno smo preko oglasa v prejšnji številki Zelezarja obvestili krajanje, naj se v vseh zadevah, ki se tičejo teherskega pokopališča, obračajo odslej na krajevno skupnost Teharje.

Poleg drugih problemov je bil na seji omenjen problem prekinitve električnega toka predvsem v zaselkih. Na celomesečno »odsotnosti« javne razsvetljave smo se že skoraj navadili; težje pa je, če po dva dni hidrofor ne more potegniti vode v stranišče, ker pač ni toka. Če odgovorni može na celjskem Elektru ne bodo odgovorneje opravljali svojih nalog, katere jim vsi krepko plačujemo, bomo morali spet pričeti misliti na dobra stara poljska stranišča.

Toda pozimi zebe, saj veste!

Če bi rada tovarišica Nastasija shujšala, naj kot recept uporabi — moj osebni dohodek.

ŠTORSKI ZELEZAR — Glasilo OZD Slovenske železarne ZELENARNA STORE — Izhaja enkrat mesečno — Uredniški odbor: Građnik Frido, Tomažin Anica, Knez Peter, dipl. ing., Kavka Franc, Renčelj Vlado, Uršič Rudi, Zelič Franc, ing., Zmahar Ivan — odgovorni in glavni urednik: Kavka Franc, pomočnik urednika: Uršič Rudi. Po mnenju republiškega sekretariata za prosveto in kulturo Ljubljana, je časopis oproščen davka od prometa proizvodov (št. 421-1/72 z dne 20. 2. 1974) — Tisk: AERO Celje — TOZD grafika — Rokopisov ne vračamo.